Kennis en voorschrijfgedrag van huisartsen met betrekking tot de nieuwe suikerverlagende middelen.

Haio: OP DE BEECK Isabelle , KUL
Promotor: Goderis Geert , KUL
Praktijkopleider: KRUITWAGEN Elisabeth , Van Roy Karen , VANDENBROUCKE Michel

Context: Diabetes mellitus type 2 (T2DM) is een aandoening die de afgelopen decennia een grote evolutie heeft doorgemaakt. Steeds meer speelt de eerste lijn een belangrijke rol in de behandeling en opvolging van deze chronische aandoening.

Onderzoeksvraag: Deze studie heeft als doel de kennis en het voorschrijfgedrag van de Vlaamse huisartsen met betrekking tot de nieuwe diabetes type 2 medicatie na te gaan. Hiernaast worden ook demografische verschillen geëxploreerd.

Methode: Dit onderzoek betreft een ‘mixed methods’ studie met een online vragenlijst. Hierin werden de kennis en het voorschrijfgedrag omtrent de nieuwe glucoseverlagende medicatie beoordeeld door middel van tien theoretische vragen en zes klinische casussen, gebaseerd op de nieuwe American Diabetes Association/European Association for the Study of Diabetes (ADA/EASD) richtlijnen en de Belgische terugbetalingscriteria. Een willekeurige steekproef van 201 Vlaamse huisartsen en huisartsen in opleiding nam hieraan deel.

Resultaten: 201 huisartsen en huisartsen in opleiding werden geïncludeerd. 44 (21.89%) deelnemers behaalden een onbevredigende score, gedefinieerd als een correct antwoordpercentage van minder dan 70%. De gemiddelde testscore was 47.6%. Kwalitatieve analyse toonde aan dat 90% van de deelnemers correct een sodium-glucose cotransporter 2 (SGLT2) inhibitor adviseerden wanneer de klinische casus hartfalen als comorbiditeit bevatte. Slechts 42% van de deelnemers beval een glucagon-like peptide 1 (GLP-1) agonist aan bij een cardiovasculair risicoprofiel. Subgroepanalyse toonde geen statistisch significante demografische verschillen in de verkregen testresultaten. 23% van de deelnemers zou medicatie voorschrijven die niet overeenstemt met de Belgische terugbetalingscriteria in minstens één van de zes voorgestelde klinische casussen.

Conclusie: Dit onderzoek toont een tekort aan kennis in de eerstelijnsgeneeskunde omtrent de nieuwe medicatie voor diabetes type 2 en zijn terugbetalingscriteria in België. Verder onderzoek met analyse van reële data is aanbevolen.